

[Socialministeren.]

for fødslen, kan de få dagpenge. Det er efter min opfattelse en for lempelig bestemmelse, og derfor er reglen strammet til, at de skal have haft lønnet arbejde i 6 måneder inden for det sidste år for at få denne ret. Jeg synes, jeg vil gøre opmærksom på det, for at dette punkt ikke skal blive opfattet forkert.

Fru Grethe Philip gjorde særlig bemærkninger om moderskabsydelsen i relation til mødrehjælpen, og det gjorde fru Gunhild Due også. Jeg vil stærkt fremhæve, at lovforslaget ikke skal gå ud over mødrehjælpens ydelser eller bevillinger. Jeg har den opfattelse, at når vi får råd til det igen, skal disse bevillinger sættes op på to punkter. Det ene punkt er uddannelseshjælpen til fordel for de enlige mødre. Det andet punkt er det, vi kalder de personlige ydelser, altså vedrørende de tilfælde, hvor mødrehjælpen kan hjælpe en ung mor til en lejlighed f. eks., få hende startet, få hende i gang med en uddannelse. Der trænger vi til større pengebeløb, end vi har i dag, og det må vi så søge at hjælpe hinanden med at skaffe udveje for.

Jeg vil gerne sige til fru Gunhild Due, at det kan være tvivlsomt, om vi skal lade den almindelige børnetilskudsordning fortsætte ud over det 18. år, også selv om der er tale om børn af en enlig mor. Meningen må være, at her må uddannelsesfonden træde til, og er den ikke tilstrækkelig i dette specielle tilfælde med den enlige mor, må man se på den side af sagen. Men at strække børnetilskuddet ud over det tidspunkt, da forældrenes forsørgerpligt ophører, vil nok ikke være helt rimeligt.

Det ærede medlem — undskyld, jeg kan ikke lade være med at bruge det gamle udtryk — hr. Johan Asmussen og jeg kan ikke blive enige om indholdet i en lovgivning som den foreliggende, fordi vi går ud fra helt forskellige grundprincipper. Hr. Johan Asmussen vil have den traditionelle gamle transbestemmelse indført. Den har vi forladt på mange områder. Det børnetilskud, vi diskuterer, udbetales uden hensyn til forældrenes indkomst; det har vi også tænkt med moderskabsydelsen. Folkepensionens mindstebeløb udbetales uden hensyn til den pågældendes indkomst; og fra 1970 udbetales hele folkepensionen på samme måde. Jeg tror ikke, at reguleringen, som hr. Johan Asmussen tænker sig, skal

ske over de sociale ydelsers satser, for erved gør man det indviklet, og det kræver dobbelt administration. Reguleringen skal ske over skattepolitikken. Den med den største indtægt betaler den største skat, og derved udligner også det forhold sig, særlig hvis man gør de sociale ydelser skattepligtige.

Hr. Diderichsen gjorde én bemærkning, som jeg synes jeg lige må kommentere. Det var bemærkningen om, at vi havde lempet lidt i de tilfælde, hvor det kan være svært at få en moder til at give oplysninger om, hvem faderen er. Det er rigtigt, at et sådant forslag er man betænkelig ved, når man sidder og arbejder med det. Men man kommer jo til det resultat, at hvis man ikke vil yde børnetilskud til en sådan moder, så straffer man moderen, men man rammer barnet. Det er barnet, der skal lide under det i 18 år, og det synes jeg ikke rigtig vi, om jeg så må sige, kan stå model til. Vi ser dér det sociale synspunkt i sagen og hjælper barnet så meget, som vi nu engang kan komme af sted med det.

Jeg takker for den meget velvillige indstilling til lovforslaget og vil naturligvis i udvalget være med i et arbejde for at nå det bedst mulige resultat.

P. E. Eriksen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen, men bare sige, at når jeg har trukket en række spørgsmål frem, er det for at pege på de problemer, der kan være i dette lovforslag. Vi er, som jeg sagde før, villige til at se på det i et udvalg, men vi skal være opmærksom på disse problemer, og vi skal også være opmærksom på spørgsmålet om, hvor de økonomiske midler skal komme fra. Nu er finansministeren ikke til stede, men det kan vi måske også høre nærmere om i udvalget.

Asger Jensen: Jeg har heller ingen ønsker om at forlænge diskussionen her i salen, men jeg vil gerne rette en enkelt misforståelse, som jeg er bange for at jeg selv var årsag til. Da jeg omtalte den eventuelt større støtte til småbørn, knyttede jeg i nogen grad mine bemærkninger til fru Astrid Skjoldbos bemærkninger, men min tanke er i virkeligheden den, at det skulle gælde alle småbørn — måske alle småbørn under en vis alder, f. eks. 3 år eller sådan